

предпринимательской деятельности.

- Ставка обеспечивает «нейтральный доход», целесообразны альтернативные варианты инвестиций.

- Ставка угнетает инвестиционную деятельность в данную сферу предпринимательской деятельности.

- Ставка соответствует явно убыточным проектам.

Т.е., когда ставка на инвестированный в данный проект капитал превышает средний уровень кредитных ставок, это весомый аргумент в пользу принятия данного проекта.

Что касается традиционного показателя экономической эффективности, период окупаемости является косвенным показателем степени рискованности проекта: чем больше срок нужен для возврата инвестированных сумм, тем больше шансов на неблагоприятное развитие ситуации.

Из этого можно сделать вывод, что чем меньше влияние на реализацию проекта оказывают факторы риска, тем больший удельный вес имеют будущие выгоды при расчете показателя NPV, и наоборот, привлекательность будущих выгод резко снижается при увеличении факторов риска. Это объясняет сложившуюся в настоящее время ситуацию, когда выгодными являются кратковременные проекты, отдача которых следует в первые временные периоды анализа.

КОПИЛОВА К.О., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ВІДБОРУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ

У складних умовах зовнішнього середовища існування та розвитку промислових підприємств країни для відбору інноваційних проєктів необхідно застосування нових підходів до їх оцінки. Процес оцінки інноваційних проєктів повинен починатись з передпланових досліджень. Для цих досліджень формується система критеріїв, яка дає можливість оцінити внесок інноваційного проєкту будь-якого рівня. Наприклад, комерційна (фінансова) ефективність - враховує фінансові наслідки реалізації проєкту для його безпосередніх учасників; бюджетна ефективність відбиває фінансові наслідки здійснювання проєкту для федерального, регіонального, місцевого бюджетів; показники народногосподарської економічної ефективності відбивають ефективність проєкту з точки зору інтересів народного господарства в цілому. При розрахунках показників народногосподарської економічної ефективності до складу результатів проєкту включаються:

- Кінцеві виробничі результати (виторг від реалізації на внутрішньому і зовнішньому ринку, виторг від продажу майна та інтелектуальної власності);

- Соціальні та економічні результати, розраховані виходячи зі спільного впливу всіх учасників проєкту на здоров'я населення, соціальну та екологічну обстановку в регіонах;

- Прямі фінансові результати. [2]

На етапі інвестиційного забезпечення інноваційних підприємницьких проєктів обґрунтовують обсяги інвестування, джерела надходження інвестицій, можливість залучення конкретних інвесторів тощо. При інвестуванні доцільно орієнтуватись на теперішню і майбутню вартість капіталу, що буде сприяти врахуванню ризиків і захисту інвестицій. Важливу роль у цьому процесі відіграє мінімізація

підприємницьких ризиків, забезпечення фінансової стійкості і платоспроможності підприємства в процесі розробки і реалізації інноваційних підприємницьких проектів.

Далі, на стадії ідентифікації, складають перелік усіх можливих інноваційних ідей, здійснюють відбір різних проектів з порівнянням їх принципової здійсненності та проводять відсів нездійсненних.[1, с.114]

На наступній стадії проводять аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища розвитку проекту.

Найпоширенішими критеріями для відхилення проектів є такі:

- висока вартість проектів порівняно з очікуваними доходами;
- брак політичної підтримки;
- висока вартість сировини і кваліфікованих кадрів;
- недостатній попит на проектну продукцію;
- неконкурентоспроможна технологія;
- висока енерго- і матеріаломісткість проектної продукції;
- великомасштабність проекту, що є причиною неспроможності існуючих організаційно-управлінських структур реалізувати його;
- надмірний ризик.

Для отримання повної оцінки інноваційного проекту експертам необхідно оцінити кожен позицію, а потім на основі узагальненої оцінки приймати рішення відбору аналізованих проектів.

Список використаних джерел: 1. Коробка Н.А., Кучинський В.А. Підвищення ефективності інноваційної діяльності на основі удосконалення підходу до оцінки та відбору інноваційних проектів // Вісник НБУ. – 2011. – №1. – С. 112-117; Швайка Л.А. Планування діяльності підприємства: Навч. посіб. – Львів: «Новий світ – 2000», 2006. – 268 с.

МАТВЄЄВА Н.М., канд. екон. наук, доцент, ХНУМГ імені О.М. Бекетова
ЛІЗОГУБ В.С., студент ХНУМГ імені О.М. Бекетова

ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ЯКОСТЕЙ, ЩО ПРИТАМАНІ МЕНЕДЖЕРАМ В ІННОВАЦІЙНІЙ СФЕРІ

Менеджер — це спеціаліст, що професійно займається управлінською діяльністю в конкретній сфері функціонування інноваційного процесу. Це означає, що спеціаліст обіймає постійну посаду і вповноважений приймати управлінські рішення[1].

До менеджерів інноваційної сфери належать:

- керівники творчих груп виконавців;
- керівники лабораторій, відділів і функціональних служб;
- керівники виробничих підрозділів;
- менеджери різного рівня, які координують діяльність різних підрозділів інноваційної діяльності та зовнішніх партнерів;
- керівники інноваційних підприємств, фірм у цілому.

В інноваційному менеджменті розрізняють три категорії вимог до професійної компетенції менеджера-інноватора:

- знання теорії та практики у сфері управління;
- комунікативність і вміння працювати з людьми;
- компетентність у галузі спеціалізації інноваційного процесу чи